

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SIDSTE NYT.

UGEBLAD FOR SORANERE.

Nr. 3.

15. Oktober 1914.

2. Aarg.

Udgivet fra Landsarkivet

for Sjællands Bibliotek

„1. Deling fyr!“

Soldaterkorpsets Tur til Fjenneslev

den 11. Oktober 1914.

—o—

Tidlig Søndag Morgen lød Fanemarschens Toner, og Fanen førtes til Midten, medens Tilskuerne blottede Hovederne. Og snart var hele Korpset paa Vej til Jernbanestationen, hvortil man ankom lang Tid før Togets Ankomst og Afgang. Ventetiden tilbragte Korpset ved Siden af en ret ildelugtende Kloak, men endelig kom Toget, og snart rullede man ad Fjenneslev til. Da Korpset var kommet af Toget, marscherede 3die Deling af Sted og besatte et Højdedrag i Nærheden af Fjenneslevmagle Forsamlingshus. Og snart derefter rykkede de 3 andre Delinger frem og forsøgte med mer eller mindre Held at naa Højdedraget. Efter Fægtningen, hvori de begge Partier klarede sig pænt, samledes man til Frokost. Og i Forsamlingshuse ts Haller

Kaffe med Basser til de hungrige, men tapre Krigere. Da pludselig hørtes „taktfaste“ Skridt udenfor, og frem marscherede 4de Afdeling, som havde glemt sig selv et eller andet Sted ude i den vide Verden. — Efter Frokosten begyndte en Fægtning, hvori de „røde“ atter klarede sig fint. Saa foregik Afmarchen til Stationen, men da man ankom dertil, viste det sig, at man var kommen en Time for tidligt. Saa tilbragtes Ventetiden med lidt Musik og Fotografering, og endelig kom Toget, som hurtigt bragte os hjem igen til vort „kære“ Sorø.

Og Kl. 5 endte den meget fornøjelige Tur, den sidste i Aar.

INCOGNITO.

En Studie i Rødt, Blaåt og Sort

frit efter Co. — Do. — Af Svulst.

—o—

Jeg sad sammen med min Ven, Scherlock Holmes, i vor Dagligstue i Baker Street. Det var i Skumringen. Sherlock Holmes sad ved Vinduet og lokkede vemodige Toner ud af sin Violin. Pludselig lagde han den og pegede ned paa Gaden. „Kan De se den Neger der?“ sagde han, „han skal op til os“. — „Hvor ved De dog, at det er en Neger, og at han skal op til os?“ spurgte jeg forbavset. „Ganske simpelt!“ sagde min Ven, „han er sort, og han kigger op til vore Vinduer“. — „Genialt sluttet“ udbrød jeg beundrende.

Kort efter ringede det, og vor Boy viste en Neger ind. Da han saa Sherlock Holmes, faldt han paa Knæ og udbrød: „Ak! Massa hjælpe Massa; Massa nemlig død, Massa“.

Vi tog en Cab og kørte bort. Undervejs fortalte Negoren, Tom hed han, at han havde fundet „Massa Ferguson meget død i sin Stol.“ — Vi sprang ud af Caben og gik op af Trapperne. I Entréen maalte Holmes Højden til Loftet, undersøgte Gulvet med en Lupe og spurgte, hvad deres Telefonnummer var, og hvornaar Skraldespanden sidst var bleven tømt. Alt dette blev noteret ned. Derefter gik vi ind i en Stue. — Jeg veg tilbage. Der i Stolen sad en ældre Mand sammensunken. Sherlock Holmes undersøgte Tæppet meget nøje, spurgte om

deres Lysregning havde været i sidste Kvartal og tog lidt Cigaraske op fra Gulvet. Han sluttede med at klippe en Lok af Fergusons Haar, og vi kørte hjemad. Vi holdt ved en Telegrafstation, og Holmes sendte et meget langt Telegram til Australien.

Et Kvarter efter stod min Ven bøjet over et sydende Reagensglas. Spændt saa jeg til, men Holmes Ansigt var ubevægeligt som en Flaskebakke. Endelig kom en Trækning om hans Mund, og han sagde: „Om eet Minut er vi ved Maalet. Bliver denne Vædske, hvori Fergusons Haar er, rød, er han kvalt; bliver den blaa, er han død af sig selv, har han faaet Gift, bliver den sort, og endelig bliver den lyseblaa, hvis han er myrdet“. — Tiden nærmede sig. — Glasset rystede i Sherlock Holmes Jærnæve, Vædsken brusede op, den sydede og boblede og blev — — gul.

Jeg blev meget nedslaaet, men det syntes ikke at tage Modet fra Shertock Holmes. Han satte sig i en Lænestol med Benene over Kors, Fingerspidserne mod hinanden, og et sløvt Udtryk i de halvt aabne Øjne. — Saaledes sad han endnu, da et Bud en Time efter ringede og afleverede et Telegram til Holmes. Han læste det, rakte det til mig og faldt atter hen i sin forrige Stilling. — Telegrammet lød:

Tak for deres Ulejlighed. Jeg sov kun til Middag. —

Deres forb.

A. S. V. Ferguson.

„Ja, saa er Manden altsaa ikke død“, bemærkede jeg, „men hvorfor blev Vædsken gul?“ — „Fordi han ikke var død“ sagde Holmes med et overbærende Smil. — „Oh, mesterlig sluttet!“ udbrød jeg og ilede ind paa mit Værelse for at føje denne Tildragelse til mine andre Optegnelser om den verdenskendte Sherlock Holmes's Bedrifter.

„Kvas“.

Et Sygehusophold.

—o—

Det er en kold, væmmelig første Time en Mandag Morgen. Hele Klassen, undtagen den der er oppe, sover. Pludselig gæber

Døren. Hr. Dalmarks Stemme lyder, og Halvdelen af Klassen raver halvsovende ud. Kort efter kommer de atter ind; nogle enkelte, der har faaet Lov til at gaa paa Sygehuset, glade, Resten gnavne og skulende. Naar man saa er en af de lykkelige, forsvinder man lige saa stille efter Timen medtagende sine Bøger, og kort efter er man paa Vej til Sygehuset med et halvt Dusin Morskabsbøger og en Del Toilettegenstande under Armen. Ved sin Ankomst dertil bliver man modtaget af Frk. Bøgelund, der beklagende spørger til Helbredet og anviser en hans Værelse. Man træder indenfor og befinder sig i et dejligt Sygeværrelse med gode, varme Senge, røde Gardiner og en stor Lænestol. Tøjet er hurtigt af, og snart ligger man vel indpakket og tænker paa de andre Stakler, der nu sidder og slider med Engelsken, hvor Hr. Erlandsen sikkert udfinder de mest grufulde Spørgsmaal. Og hele Dagen paa Sygehuset er fornøjelig delt mellem at sove, læse og lave Sjøv; det vil sige, man skal passe uhyre paa, thi Frk. Bøgelund, Sygehusets tro Vogterske, er glubende som en Løve, hvis hun opdager nogen, som ikke er i sin Seng! Maaltiderne indtages som ovre paa Skolen, bare paa lidt andre Tider. Morgenmaden for Eksempel nydes først, naar de andre Stakler er begyndt deres Skole. Ja det er rart at være „syg“, naar man er Elev paa Sorø Akademi.

INCOGNITO.

Skrædermester V. Nielsen.

Ved Postgaarden.

anbefaler sig med Elevuniformer,
Reparationer billigst og hurtigst.

Telf. 258.

Telf. 258.

KINOGRAFEN! Elever over 16 Aar har for Fremtiden kun Adgang for 30 Øre **Søndag Aften Kl. 8.**

Redaktion og Ekspedition: Sorø Akademi.

Børn Begyrtneri (Aktieselskab) ved Rasmussen Krogh.